

fremmanda, pláss ella land, hann greiður frá, er hansara frásögn betur ósögd.

Asannandi, at það, ið okkara eygu og sansir nema og slægja, situr fastast og í rettum skapi, royna menn nú á dögum at undirbyggja allan lærdóm og undirvising um tað sjónliga og materiella við at lata næming-ingarnar fáa ejsón fyrri søgn, sum orðatalið sigur.

Vit hava frá harra Eivín Is-holm fingið sendandi eitt feroyskt myndalottari, eitt mynda-spæl; ein hópur av navngivnum bíletum av feroyskum plássum. Hesi bílet passa til tilsvarandi navngivnar fyrkantar á fyra plátum, eina til hvønn spælarin. Myndirnar verða tiknar úr rúgvuni, og tann, sum fyrst hevur fingið sínar fyrkantar álagdar, hevur vunnið.

Her er nakað, ið er stuttligt fyrri børn, men tað, sum meiri er vert enn stuttleikin: her er ein hópur av vælteknaðum myndum av ymsum plássum í Føroyum. — Her er eitt spæl, sum lærir børn at kenna sítt land. Í hesum spæli liggur ein landalæruundirvising, ið er hin næst besta — hin besta er sjálvandi at koma ástaðis, vera á ástaðnum. Men tað at fáa myndina av okkara sjáldsamastu plássum óvirkiliga í eyga, man meir enn ber orð ella túrur lesnaður elva fram trongdina at koma út at siggja og læra at kenna okkara land — og tað er at læra at elska okkara land.

Eivín Is-holm eigir tokið fyrri hetta myndaspæl — og vit eiga at takka honum við at keypa tað og harvið gera hann foran at fara víðari, at halda fram. Tá kann hann hóskandi rætta einstakar stavivillur.

Føroyskt myndalottari fæst í bókahandlunum í Havn og hjá Jørgen Jacobsen. Tað kostar 2 kr. 50 oyru.

Á Føroya lögtingi

hava hesi mál verið til 1. viðgerð:

31. juli:

Broytan av sjóvinnulógini.

Guanofabrikin.

Arbeiðstíðin umborð í fiskifor-unum.

Útflutningur av sild.

Kostarhald umborð í fiskiskip-unum.

Lánið frá jarðahvalsgrunninum til p/f Skipafelagið Føroya. Friðan av várgrunninum.

1. august:

Umsókn frá Føroya Fiskimannafelag um studning til fiskavirkjan og fiskasølu.

Innsiglingssljós í Føroyingahavnini í Grønlandi.

Goymsluhús í Føroyingahavnini. Broytan av fiskarlógini.

Endurnýggjan av lóg viðvíkjandi fiskivinnu í Grønlandi.

Rannsóknarferð til Eysturgrenland.

Ásetan av sildavrakarum.

Býtan av vörum við útlandið.

Leynar sum hvalvág.

Fuglaforð sum hvalvág.

Vágs kirkja.

Kirkjan í Árnarfirði.

Kirkjan í Hovi.

Kirkjan í Hvalbæ.

Kirkjan í Tjørnuvík.

Eiðis kirkja.

Kirkjugarður í Klakksvík.

Nýggj kirkja í Miðvági.

Endurnýggjan av studningi til kirkju í Skúvoy.

Studning til tann nýggja kirkjugarðin í Gotu.

2. august:

Telefonsakir.

Telefonsambandið í Vágoy.

Eftirløn við telefonverkið.

Telefonsambandið við Nesvík.

Nýtt sjúkrahús á Tvøroyri.

Driftin av teim feroysku sjúkrahúsum.

Læknin í Fuglafirði.

Apotekarvesinið í Føroyum.

Prestajörðin.

Vetrafríðing.

Lundafríðing.

Vatnalógin.

Eplakontroll.

Seyðabúskráðgevari.

Studningur til seteladyrkan.

Broytan av jaktlógini.

3. august:

Jorð til uppdyrkan.

Studningur til uppdyrkan.

Studningur til gránskan av kálktroti.

Frágreiðing frá djórælækanum.

Matrikulskattur.

Loyvi til innflytan av íslenskum rossum.

Miðstöða fyrri solu av eplum. Útskifting í Sunnbjar sókn. Hækkjan av smør- og ostprísunum.

Fríðan av harum í Streymoyinni. Studningur til voguhjól.

Studningur til plóg.

Ríkisstudningur til royndir við træarplanting.

Studningur til keyp av vogni og seðlatoy.

Vetrafríðing av bonum í Miðvági.

Útskiftingarlógin.

4. august:

Reglugerð viðvíkjandi ólsolu.

Bann móti at selja tubbak til børn.

Sola av denatureðaðum spiritusi.

Alkoholhæra.

Lógina um fólkaregistar.

Broytingar av handilslógini.

Revisjón av lóg um «Embedsvæsenets Ordning».

Reglugerð fyrri rindan av ferðapeningi til embætislæknar.

Lýsingar

Matvøruhandil

TH.266 Anton Kragesten.

Málarafórrættning.

Papp, tapet, mopolpolitur, alt málarafakinum viðvíkjandi! Best, biligast. — Orðrar frá bygdum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Lejlighedskøb.

Et Toetages Beboelseshus med moderne og komplet Indretning sælges straks, lav Pris og gode Betalingsvilkår.

Ligeledes sælges et mindre Vaanhus til meget lav Pris.

Nærmere ved Henvendelse til dette Blads Trykkeri, Telf. 143.

Vi fremstiller nu færesk Smelteost den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkforsyning & Margarinefabrik.

P.F. SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

Telf. 171 og 209.

TÓRSHAVN

Telf. 171 og 209.

„TJALDUR“ fer

úr København:

24. august.

7. september.

21. september.

úr Føroyum:

30. august.

14. september.

1. oktober.

Tey bestu agenturir

og

tær bestu engros-vørur

hevur

N. S. Johannesens Eftf., Tórshavn.

Telf. 192. — Telegr.-adr.: Agentur.

Svart buksuvaðmal

av tí viðgítta feroyska slagnum fæst altíð hjá

Telf. 40.

Johan Evensen.

Telf. 40.

Rita Stangsæbe kan bruges til alt — bør bruges af alle.

„SMÆRAN“

hevur góðar og billigar vørur. Ringið ella skrivið. Vørurnar verða sendar um allan býin og út á bygd.

Vor Krone Margarine overgaar al anden Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkforsyning & Margarinefabrik.

Lejligheder.

Nogle Lejligheder eller Vaan-huse ønskes til Leje straks eller senere.

Nærmere ved Henvendelse til dette Blads Trykkeri, Telf. 143.

Toiletsæben „Okkara“ er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe

Keypið frá teimum,

sum lýsa í

„Føroya Social-Demokrat“

RITA SÆBESPAANER

til al finere Vask.

Takið goðs við „Tjaldinum.“

Lýsið í

„Føroya Social-Demokrat“

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Bladstýrarar:

P. M. Dam, Tvøroyri, ábyrgdarmáður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

Soleiðis sat hon, Uriana hin fagra og hugstóra, gentan, sum teir ungu menninir kallaðu «la fiamia», ið merkir eldslogin ella hin eldheita.

Á slíkan hátt gekk long tíð — og hin unga gentan kendi, at hon elskaði Arda hin toguliga.

Hóast Uriana var yndislig eins og fogurleiksgudinnan, hevði enn eingin drongur nærkast henni. Hon frábært teimum, sum eyðmjúkir tráðu eftir henni. Hennara stórbara huglæti gav henni ein jarnfastan vilja, sum bant og dróg hana at til stóra, sterku og veldiga hjá manninum. Henni longdist eftir at lita í bjørt, stoðuføst og gjøgnumtroðkandi óttaleys eygu, eygu, sum kundu boyggja og bergtaka hana. Hon vildi lita fyrri styrki teirri, lita eins og blóðvittin, dyrdlingarnir lita í kærleika, offrandi seg og sítt fyrri hin stórsta, hægara og

sterkara. Hon vildi hava ástina, hin æviga kærleikan at koma yvir seg eins og toruslúttur, koma eins og óveðrið, ið tambar út seglinini og ber skipið við allveldi sínum út á hitt loyndarfulla, allmektiga havið. Sál hennara vildi verða sigrað, yvirvinnin, áðrenn hon gav seg sjálva. Barst ikki henda stórflingna lagna henni í lut, ætlaði hon ser at halda áfram at bota net síni og tígandi lurtla eftir søgum teirra gomlu, ið dag eftir dag og ár eftir ár søtu við arbeiði teirra, søtu í sólskíni og svalandi guli uttan av havi. Og hon vildi tá sýna dreingjunum, øllum teim vaksnu unglingunum og monnum, ið ikki vóru annað enn dreingir, hon vildi sýna teimum andstygð. Hon vildi so einans sýna hjarta sítt við teim tónmjúka ástar-kvæðum, syngja tey eins og

áður. Eingin miðlingur skuldi fáa loyvi at skerja tey, minka teirra styrki og vakurleika.

Tíðin leið. Uriana stóð í fagrasta blóman. Hon var fimm og tjúgu ár. Kærleikan hevði hon fingið, men ikki notið. Men tað iðraði hana ikki, hóast hon var heit eins og login, login tann, ið flannar og snýr sær móti himli, rætt sum at sýna blíðni móti loftinum, sum gevur honum lív.

Uriana skoytti ikki um at gera nakað sták burtur ár sær sjálvan. Í herbergi hennara vóru einans ein song og ein dragukista. Í hesi kistu goymdi hon klæði síni og hárlínið, ið móður hennara hevði goymt henni til meðgiftu og heimanfylgju. Eingir møblar, einki skreytarhald, var í herberginum, ikki so mikið sum ein spegil ella luktilisglas. Uriana hugs-

aði ikki um at prýða seg sum aðrar gentur — og kortini drógust allir ungir menn at henni! Um herðarnar bar hon eitt hvítt turrikleði, bundið at miðjuni, so tær ovalu mjaðarnar og hin smíðligi voksturin kom enn og skærari fram í ljósið. Hitt gullkurluta hárið, sum lá snúgvad um emnið eins og ein krúna, bar gælmur oman á hitt hvíta turrikleði so tað í sólar-skininum tókst loga eins og eldur. Andlitíð var ovalt við fogrum linjum og drættum. Er teim fogru eygunum lýsti aldri hin lættinnisglóð, ið ofta leiðir gentur út í alskins villu vegir.

Hóast Uriana var fimm og tjúgu ár, sakleys — rein eins og morgunroðin. Men Ardi, ið hevði aldri so mikið sum nortíð við hana, hevði hugtakið hana. Mynd hansara var meitlað í sál henn-

ara. Hon hevði liðið á frásagnirnar um hann, hoyrt hvussu fólk hámettu hann. Hon hevði borið hann í huganum, sammett hann við tær hornu fornaldar heljur, hetjurnar, ið fóru um hav í vetrarstormi og kavaroki og bjóðaðu Ránardótrum tross, tá ið óveðrið vaks, og bylgjurnar risu. Á dyrdarkvøldum droymdi hon um henda kraftmikla, vælvaksna og barnsliga sjómannin — og tráin gjordi viljan hjálparleysan. Hon hugsaði ikki, læt seg einans bergtaka — hon kundi ikki gera við tað! Hon mátti siga honum atstøða sína. Hon mátti draga hann út í kenslunnar íðugerð, sum tók hana, móla hana til sín. Hon var valdtikin — hon ráddi ikki sær sjálvari. — Henni skortaði heldur ikki divi, sálarmót. Hin gagnsleysa bíðanin hevði (Framhald.)